

Luke 6

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus appoints His twelve apostles, ministers to great multitudes, and heals those who come to Him. **Luke 6:1-11.** The Lord Jesus teaches that the Son of Man is the Lord of the Sabbath and shows mercy on the Sabbath day by healing a man with a withered hand. **Luke 6:12-16.** The Lord Jesus prays to the Father, then calls His disciples and chooses from them His twelve apostles. **Luke 6:17-49.** The Lord Jesus stood on a level place, and He ministered to great multitudes of disciples and people from various regions who came to Him. His teachings provide guidelines for those who follow Him.

บทสรุป ในบทนี้ พระเยซูได้เลือกเหล่าสาวกทั้งสิบสองของพระองค์ สั่งสอนชนกลุ่มใหญ่และรักษาพวกที่มายังพระองค์ ลูคา 6:1-11

พระเยซูได้สอนว่าบุตรมนุษย์คือพระเจ้าแห่งสะบาโตและได้แสดงพระเมตตาในวันสะบาโตโดยรักษาผู้ชายที่มีมือลีบ ลูคา 6:12-16

พระเยซูสวดภาวนาต่อพระบิดาแล้วจึงเรียกเหล่าสาวกของพระองค์และเลือกจากพวกเขาอัครสาวกทั้งสิบสองของพระองค์ ลูคา 6:17-49

พระเยซูยืนอยู่ในที่ราบ และพระองค์สั่งสอนเหล่าสาวกกลุ่มใหญ่และประชาชนจากเขตรอบๆที่มายังพระองค์

พระคำสอนของพระองค์ได้แนะนำครอบครัวสำหรับพวกซึ่งได้ติดตามพระองค์

A) (verses 21-23). This paragraph shows the blessings of the kingdom of God for those who open their hearts to accept the teachings and serve the beloved Son of God. **B)** (verses 24-26). This paragraph gives the woes and warnings related to those who ignore and blaspheme against the teachings of the beloved Son of God and go out and teach others to do the same. Open your eyes and your heart and pay attention to all these warnings. These warnings are proof of the love of the Father through the beloved Son of God.

ก) (ข้อ 21-23) พระพรของอาณาจักรสวรรค์ของพระเจ้าสำหรับพวกที่ได้เปิดใจของพวกเขาเพื่อรับพระคำสอนและรับใช้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ข) (ข้อ 24-26)

ความวิบัติและคำเตือนเกี่ยวถึงพวกที่ไม่สนใจต่อพระคำสอนและลบหลู่ต่อต้านพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและออกไปและสอนคนอื่นให้ทำเช่นเดียวกันกับพวกเขา เปิดตาและใจของเราและให้ความสนใจต่อพระคำเตือนเหล่านี้ทั้งหมด

พระคำเตือนเหล่านี้คือข้อพิสูจน์ถึงความรักจากพระบิดาโดยผ่านทางพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

C) (verses 27-36). Show love and do good to all, including your enemies; this is the rule the Father expects all humans to do to one another, as the Father Himself has shown love to all humans by sending His own Son to save all humans. **D)** (verses 37-38). The Lord teaches us not to judge and condemn; also, we are to forgive and help those who ask for help from us. **E)** (verses 39-49). The Lord speaks four parables: the parable of the blind guiding the blind, the parable of the hypocrite brother, the parable of the good tree and the bad tree, and the parable of building the house on the rock.

ค) (ข้อ 27-36) แสดงความรักและทำดีแก่ทุกคน รวมทั้งศัตรูของเรา

นี่คือกฎของพระบิดาที่มุ่งหวังให้แก่มนุษย์ทั้งหมดให้ทำต่อกันและกันเหมือนพระบิดาพระองค์เองได้แสดงความรักแก่มนุษย์ทั้งหลายโดยส่งพระบุตรของพระองค์เองเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหมดให้รอด ง) (ข้อ 37-38) อย่าวินิจฉัยคนอื่นและจงช่วยพวกที่ได้มาขอความช่วยเหลือจากเรา จ) (ข้อ 39-49)

พระเจ้าพูดถึงคำอุปมาสี่ประการ คำอุปมาคนตาบอดนำทางคนตาบอด คำอุปมาพินอังกที่เสแสร้ง คำอุปมาต้นไม้ที่ดีและต้นไม้ที่ไม่ดี

และคำอุปมาของการสร้างบ้านบนศิลา

¹ Now it came to pass on a Sabbath, that **He** was going through the grainfields; and **His** disciples were plucking and were eating the heads of grain, rubbing in their hands.

เมื่อวันสะบาโตได้จบลง เมื่อ **พระองค์** ผ่านเข้าไปในทุ่งนา และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ดึงรวงข้าวและเพื่อกินรวงข้าว ได้ขยี้ในมือของพวกเขา

Comments 6:1. For verses 1 to 5, see Comments Matthew 12:1-8 and Comments Mark 2:23-28.

ความเห็น 6:1 สำหรับข้อ 1 ถึง 5 มองความเห็นมัทธิว 12:1-8 และความเห็นมารโก 2:23-28

² But certain of the Pharisees said, Why do **Ye** that which it is not lawful to do on the Sabbath day?

² แต่มีฟาริสีผู้หนึ่งพูดว่า ทำไม **พระองค์ท่าน** ได้ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องในวันสะบาโต?

Comments 6:2. In Matthew 12:2 it says, “And the Pharisees, having seen, said to Him, Behold, Thy disciples ...”; in Mark 2:24 it says, “And the Pharisees said to Him, Behold, why do they ...”; and here in Luke it says, “But certain of the Pharisees said, Why do Ye ...”

Because the beloved Son of God is the master of them all, this question has been addressed to the master first but will also include the disciples. Each gospel may use different terms, but the meaning is all the same. The disciples are considered under Him, so He takes responsibility for them all. When they talk to the master, the master’s responsibility is towards the disciples as well; even though they may talk with the master, but they have included the disciples in it, and each gospel has recorded a different angle of the question.

ความเห็น 6:2 ในมัทธิว 12:2 มันว่า “แต่พวกฟาริสี เมื่อพวกเขาได้เห็น ได้พูดแก่พระองค์ ดูเถิด เหล่าสาวกของพระองค์...” ในมาระโก 2:24 มันได้บอกไว้ว่า “และพวกฟาริสีพูดแก่พระองค์ ดูเถิด ทำไมพวกเขาจึงทำ...” และในลูกา ในที่นี้ได้บอกไว้ว่า “แต่ฟาริสีคนหนึ่งพูดว่า ทำไมท่าน...” เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือเจ้านายของพวกเขาทั้งหมด คำถามนี้ได้มุ่งถึงเจ้านายก่อน แต่ได้รวมถึงเหล่าสาวกด้วย พระหนังสือแต่ละเล่มอาจใช้คำต่างกันไป แต่ความหมายทั้งหมดนั้นเป็นอย่างเดียวกัน เหล่าสาวกนั้นถือว่าอยู่ภายใต้พระองค์ ดังนั้นพระองค์ต้องมีความรับผิดชอบต่อพวกเขาทั้งหมดด้วย เมื่อพวกเขามาพูดกับเจ้านาย หน้าที่ของเจ้านายมีความรับผิดชอบต่อเหล่าสาวกด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะพูดกับเจ้านาย แต่พวกเขาได้รวมเหล่าสาวกเข้าด้วย และพระหนังสือแต่ละเล่มได้มีการบันทึกจากต่างมุมของคำถาม

³ And **Jesus** answering them said, Have **you** not read even this, what David did, when he was hungry, and **those who** were with him;

³ และ **พระเยซู** ตอบแก่พวกเขาว่า พวกท่านไม่ได้อ่านสิ่งนี้หรือว่า ดาวิดได้ทำอะไร เมื่อท่านหิว ท่าน และพวกที่อยู่กับท่านด้วย

⁴ how he entered into the house of **God**, and took and ate the bread of **presence**, and gave also to **those** with him; which it is not lawful to eat **except only** for the priests?

⁴ ว่าท่านได้เข้าไปในบ้านของ **พระเจ้า** และกินอาหารที่ได้ตั้งถวาย และให้พวกที่อยู่กับท่านด้วย ซึ่งมันไม่ถูกต้องที่จะกินยกเว้นแต่พวกปุโรหิตเท่านั้น?

⁵ And **He** said to them, The **Son of Man** is **Lord** of the Sabbath.

⁵ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า **บุตรมนุษย์** คือ **พระเจ้า** ของสะบาโต

Comments 6:1-5. The religious leaders try to impose their traditions, which are men-made rules, on the people. The beloved Son of God is the true Lord of the Sabbath, and He has come to show them that they should follow the rules of the Lord, not their own traditions as the rules of the Lord.

ความเห็น 6:1-5 ผู้นำทางศาสนาพยายามที่จะใช้กฎของพวกเขา ซึ่งเป็นกฎที่คนทำ ลงบนประชาชน

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือกฎที่แท้จริงของสะบาโต และพระองค์ได้มาเพื่อแสดงแก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้ติดตามกฎจากพระเจ้า ไม่ใช่ประเพณีของพวกเขาเองเหมือนว่าเป็นกฎของพระเจ้า

Q: Why does the Lord Jesus call Himself in this verse the Son of Man and not the Son of God?

คำถาม ทำไมพระเยซูเจ้าเรียกพระองค์เองในข้อนี้ว่าพระบุตรของมนุษย์และไม่ใช้พระบุตรของพระเจ้า?

A: The “Man” in this place does not mean male, but it means the human race. The beloved Son of God has come down as a human, and His whole body is completely human. What humans would feel as suffering or gladness, the beloved Son of God in His human body also experiences those. The beloved Son of God has told all humans that He Himself is a human who is the true Lord of the Sabbath. It is He, the beloved Son of God Himself, the only human who is the Lord of the Sabbath.

คำตอบ “พระบุตร” ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเพศชาย แต่มันหมายถึงเผ่าพันธุ์มนุษย์

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาเป็นมนุษย์และทั้งร่างของพระองค์นั้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความรู้สึกอะไรที่มนุษย์มีทุกขทรมานหรือมีความสุข

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ด้วยกันจะมีประสบการณ์มันด้วย

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่มนุษย์ทั้งหมดว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองคือมนุษย์ผู้ซึ่งคือพระเจ้าที่แท้จริงของสะบาโต มันคือพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง เป็นมนุษย์เพียงผู้เดียวที่คือพระเจ้าแห่งสะบาโต

⁶ And it came to pass on another Sabbath, that **He** entered into the synagogue and taught; and there was a man there, and his right hand was withered.

⁶ และเวลาได้ผ่านไปยังวันสะบาโตอีกวันหนึ่ง ในที่นั้น **พระองค์** ได้เข้าไปยังธรรมศาลาและสอน และในที่นั้นมีชายคนหนึ่ง และมีมือขวาของเขาลีบ

Comments 6:6. For verses 6 to 11, see Matthew Comments 12:9-14 and Mark Comments 3:1-6.

ความเห็น 6:6 สำหรับข้อ 6 ถึง 11 มองความเห็นมัทธิว 12:9-14 และความเห็นมาระโก 3:1-6

⁷ And the scribes and the Pharisees watched **Him** closely, whether **He** would heal on the Sabbath; that they might find a reason to accuse **Him**.

⁷ และมีพวกธรรมจารย์และฟาริสีเฝ้ามอง **พระองค์** อย่างใกล้ชิด เพื่อจะรู้ว่า **พระองค์** จะรักษาในวันสะบาโตหรือไม่

เพื่อพวกเขาจะได้มีข้อกล่าวหา **พระองค์**

⁸ But **He** knew their thoughts; and **He** said to the man having the withered hand, **Arise** and stand in the midst. And he arose and stood.

⁸ แต่ **พระองค์** รู้ความคิดของพวกเขา และ **พระองค์** พูดกับชายที่มีมือของเขาลีบว่า ลุกขึ้นและออกมายืนอยู่ข้างหน้า และเขาลุกขึ้นและยืนขึ้น

⁹ And **Jesus** said to them, **I** ask you, Is it lawful on the Sabbath to do good, or to do harm, to save a soul, or to destroy?

⁹ และ **พระเยซู** พูดแก่พวกเขาว่า **เรา** จะถามเจ้า มันเป็นการถูกต้องในวันสะบาโตที่จะทำสิ่งที่ดี หรือทำสิ่งชั่วร้าย? ช่วยชีวิต หรือทำลายมัน?

¹⁰ And **He** looked around on them all, and said to him, **Stretch out your hand**. And he did, and his hand was restored.

¹⁰ และ **พระองค์** มองไปรอบๆยังพวกเขา และพูดกับเขาว่า ยื่นมือของท่านออกมา และเขาได้ทำ และมือของเขาได้เป็นปกติดี

¹¹ But they were filled with **fury**, and **discussed** with one another what they might do to **Jesus**.

¹¹ แต่พวกเขาเต็มใจด้วยความโกรธ และปรึกษากันและกันว่าพวกเขาควรจะทำอย่างไรกับ **พระเยซู**

Comments 6:6-11. In Comments Mark 3:1-6, we give a detailed comparison analysis of this healing as presented in each gospel. Here, the Lord shows His mercy towards this man with the withered hand by healing him, and the leaders try to find reasons to accuse Him of doing good on the Sabbath.

ความเห็น 6:6-11 ในมาระโก 3:1-6 เราให้รายละเอียดเปรียบเทียบของการรักษาที่ได้มีเสนอในพระหนังสือแต่ละเล่ม

ในที่นี้พระเจ้าได้แสดงพระเมตตาของพระองค์ต่อชายคนหนึ่งที่มือลีบโดยรักษาเขา

และพวกผู้นำพยายามหาเหตุเพื่อกล่าวหาพระองค์สำหรับการทำความดีในวันสะบาโต

¹² And it came to pass in those days, **He** went out into the mountain to pray, and **He** spent the whole night in prayer to **God**.

¹² และเวลาในช่วงนี้ได้ผ่านไป **พระองค์** ได้ขึ้นไปยังภูเขาเพื่อสวดภาวนา และ **พระองค์** สวดภาวนาถึง **พระผู้เป็นเจ้า** อยู่ตลอดทั้งคืน

Comments 6:12. For verses 12 to 16, see Comments Matthew 10:2-4 and Comments Mark 3:16-19.

ความเห็น 6:12 สำหรับข้อ 12 ถึง 16 มองความเห็นมัทธิว 10:2-4 และความเห็นมาระโก 3:16-19

¹³ And when it was day, **He** called **His** disciples, and **He** chose out from them twelve, whom also **He** named apostles:

¹³ และวันรุ่งขึ้น **พระองค์** เรียกเหล่าสาวกของ **พระองค์** มา และ **พระองค์** เลือกออกจากพวกเขาสิบสองคน ผู้ซึ่ง **พระองค์** เรียกว่าอัครสาวก

¹⁴ Simon, whom **He** also named Peter, and Andrew his brother, and James and John, and Philip and Bartholomew,

¹⁴ ซีมอน ผู้ซึ่ง **พระองค์** เรียกว่าปีเตอร์ และอันดรูว์น้องชายของเขา และเจมส์และยอห์น และฟิลิปและบาโทโลมิว

¹⁵ and Matthew and Thomas, and James Alphaeus, and Simon who was called Zealot,

¹⁵ และมัทธิวและโทมัส และเจมส์บุตรของเอาฟุส และไซมอนที่เรียกว่าซีลลิต

¹⁶ and Judas of James, and Judas Iscariot, who became the betrayer.

¹⁶ และจุดาสาบุตรของเจมส์ และจุดาสอิสคาริโอต ผู้ซึ่งเป็นคนทรยศ

Comments 6:12-16. In Comments Mark 3:13-19, we give a detailed comparison analysis of the Bible passages from Matthew 10:2-4, Mark 3:16-19 and Luke 6:12-16 related to the Lord calling the twelve apostles. Note that Judas of James is not a brother of James Alphaeus.

ความเห็น 6:12-16 ในความเห็นมาระโก 3:1-6 เราได้ให้รายละเอียดเปรียบเทียบของข้อความในพระคัมภีร์จากมัทธิว 10:2-4 มาระโก 3:16-19 และลูกา 6:12-16 เกี่ยวกับการที่พระเจ้าได้เรียกอัครสาวกทั้งสอง สังเกตด้วยว่าจุดาของเจมส์นั้นไม่ใช่พี่น้องของเจมส์อาพิอุส

¹⁷ And He came down with them, and stood on a level place, and a great multitude of His disciples, and a great number of the people from all Judea and Jerusalem, and the seacoast of Tyre and Sidon, who came to hear Him, and to be healed of their diseases.

¹⁷ และ พระองค์ ลงมากับพวกเขา และยืนอยู่ในที่ราบ และฝูงชนซึ่งเป็นสาวกของ พระองค์ และฝูงชนกลุ่มใหญ่จากจูเดียและเยรูซาเล็ม และฝั่งทะเลของไทเรและไซดอน ผู้ซึ่งมาฟัง พระองค์ และมารับการรักษาในโรคต่างๆของพวกเขา

¹⁸ And they that were troubled with unclean spirits were healed.

¹⁸ และพวกที่มีปัญหาโดยปีศาจสกปรกได้รับการรักษา

Comments 6:17-18. “And He came down with them, and stood on a level place ...” These verses show that the beloved Son of God has seen things ahead. He has already seen the people that will come to Him in this place. They all come from different areas, and they are coming to search to meet the Lord. These people have heard the good news that the Lord has come down from heaven, and they have come now with all their problems to meet Him.

ความเห็น 6:17-18 “และพระองค์ลงมากับพวกเขา และยืนอยู่ในที่ราบ...” ในข้อนี้ มันได้แสดงว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็นสิ่งล่วงหน้า พระองค์ได้เห็นแล้วจากประชาชนที่จะมายังพระองค์ในที่นี้ พวกเขาทั้งหมดมาจากที่ต่างกัน และพวกเขากำลังมาเพื่อเสาะหาเพื่อจะได้พบกับพระเจ้า ประชาชนเหล่านี้ได้ยินข่าวดี ว่าพระเจ้าได้ลงมาจากสวรรค์ และพวกเขาได้มาด้วยปัญหาทั้งหมดของพวกเขาเพื่อพบพระองค์

When the Lord came down to the level place, He did not need to stop, but He did stop because He cared for those who came to hear Him and for those who came to be healed from their diseases. The people who have come to Him: some have difficulties, but they are all there to hear the Lord, and they all expect to receive mercy.

เมื่อพระเจ้าลงมาสู่ที่ราบพระองค์ไม่ต้องการที่จะหยุด แต่พระองค์ได้หยุดเพราะพระองค์มีความเป็นห่วงสำหรับผู้ที่มาเพื่อฟังพระองค์ และหรับผู้ที่มาเพื่อรับการรักษาจากความเจ็บป่วยของพวกเขา ประชาชนที่มายังพระองค์ บางคนมีความยากลำบาก แต่พวกเขาทั้งหมดมาเพื่อฟังพระองค์ และพวกเขาทั้งหมดหวังที่จะได้รับพระเมตตา

¹⁹ And all the multitude sought to touch Him; because power went out from Him and healed them all.

¹⁹ และฝูงชนเสาะหาโอกาสเพื่อสัมผัส พระองค์ เพราะมีอำนาจได้ออกมาจาก พระองค์ และรักษาพวกเขาทั้งหมด

Comments 6:19. Here in this place, it shows that by touching Him, the Lord’s mercy has come through and everyone that touched Him has received mercy according to their needs.

ความเห็น 6:19 ในสถานที่นี้ มันได้แสดงว่าโดยได้สัมผัสพระองค์

พระเมตตาของพระเจ้าได้ออกมาและทุกคนที่ได้สัมผัสพระองค์ได้รับพระเมตตาขึ้นอยู่กับความต้องการของพวกเขา

²⁰ And He lifted up His eyes on His disciples, and said, Blessed are you poor, for yours is the kingdom of God.

²⁰ และ พระองค์ ได้ใช้สายตาของ พระองค์ มองยังเหล่าสาวกของ พระองค์ และพูดว่า พระเป็นของท่านทั้งหลายที่ยากจน เพราะอาณาจักรของ พระเจ้า ได้เป็นของท่าน

Comments 6:20. The teaching given by the Lord Jesus in Luke 6: 20-49 is different from the teaching given in Matthew chapters 5, 6, and 7. Here, the Lord stood on a level place, not on the mountain, as shown in Matthew. The Bible makes the difference clear; we can notice it by the terms the Bible uses.

In this place where people stay, there is more than one group. The disciples that He has chosen are one group, and another group are people who heard about the Lord and came, but also, in that place, there were just spectators as well. In this verse, the Lord Himself looks directly to those that He called to be His disciples; and when the Lord speaks, all will hear as well, but the attention of the Lord here was upon His disciples.

ความเห็น 6:20 พระคำสอนที่ได้ให้โดยพระเยซูเจ้าในที่นี้ในลูกา 6:20-49 นั้นแตกต่างจากพระคำสอนที่ได้ให้ในมัทธิวที่ 5,6 และ 7 ในที่นี้พระเจ้ายืนอยู่ในที่ราบไม่ใช่บนภูเขาตามที่ให้ในมัทธิว พระคัมภีร์ได้ทำความแตกต่างอย่างชัดเจน เราสามารถสังเกตได้โดยคำที่พระคัมภีร์ได้ใช้

ในที่ซึ่งประชาชนอยู่นั้น มีมากกว่าหนึ่งกลุ่ม เหล่าสาวกที่พระองค์ได้เลือกกลุ่มหนึ่ง กลุ่มอื่นคือประชาชนที่ได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้าและมาแต่ด้วยกันในที่นี้มีพวกที่เฝ้าดูด้วย ในที่นี้ในข้อนี้ พระเจ้าพระองค์เองมองตรงไปยังพวกที่พระองค์เรียกว่าเป็นสาวกของพระองค์ และเมื่อพระเจ้าพูดทุกคนจะได้ยินด้วยเช่นเดียวกัน แต่ความสนใจของพระเจ้าอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์

“Blessed are you poor, for yours is the kingdom of God.” The “poor” here refers to “poor in spirit”. This saying is the same as the saying in Matthew 5:3 (see Matthew Comments 5:3).

“พรแก่ผู้ยากจน เพราะสำหรับท่านคืออาณาจักรของพระเจ้า” คำว่า “ยากจน” ในที่นี้หมายถึง “ยากจนในจิตวิญญาณ” คำกล่าวนี้เป็นคำกล่าวเดียวกันที่ได้ให้ในมัทธิว 5:3 (มองความเห็นมัทธิว 5:3)

²¹ Blessed are **you** that hunger now, for **you** shall be filled. Blessed are **you** that weep now, for **you** shall laugh.

²¹ พรแก่เจ้าที่หิวในขณะนี้ เพราะเจ้าจะอิ่ม พรแก่เจ้าที่ร้องไห้ในขณะนี้ เพราะเจ้าจะได้หัวเราะ

Comments 6:21. “Blessed are you that hunger now, for you shall be filled.” In this place, hunger is a hunger for knowledge to understand the Word that the Lord is teaching, and when you are hungry for the Word, the Lord will give you understanding to fill up the empty shell you have.

ความเห็น 6:21 “พรแก่เจ้าที่หิวในขณะนี้ เพราะเจ้าจะอิ่ม” ในที่นี้ หิวคือหิวสำหรับความรู้เพื่อจะได้เข้าใจพระคำที่พระเจ้ากำลังสอน และเมื่อเรามีความหิวสำหรับพระคำแล้วพระเจ้าจะให้ความเข้าใจจนเต็มร่างที่เรามี

“Blessed are you that weep now, for you shall laugh.” Pay attention here, to weep for what? When you weep for those who ignore the Lord’s teaching, when the end time comes, you will laugh for joy because your weeping has made those you wept for turn and caused them to be saved; that is why you will laugh for joy. The point here is that we should weep for the lost and pray for them.

“พรแก่เจ้าที่ร้องไห้ในขณะนี้ เพราะเจ้าจะได้หัวเราะ” ให้ความสนใจในที่นี้ ร้องไห้สำหรับอะไร?

เมื่อเราร้องไห้สำหรับพวกนั้นที่ไม่สนใจพระคำสอนของพระเจ้า เมื่อจุดจบมาถึง เราจะหัวเราะสำหรับความสุข

เพราะการร้องไห้ของเราได้ทำให้พวกเขาที่เขารู้สึกได้หันกลับมาและเป็นเหตุเพื่อไถ่รอด นั่นคือทำไมเราจึงจะหัวเราะเพื่อความสุข จุดในที่นี้คือเราควรจะร้องไห้สำหรับพวกที่หลงทางและสวดภาวนาให้แก่พวกเขา

²² Blessed are **you**, when **people** shall hate you, and when they shall exclude you, and shall insult you, and shall cast out your name as evil, **on account of the Son of Man**.

²² พรแก่เจ้า เมื่อคนเกลียดเจ้า และเมื่อพวกเขาแยกเจ้าออกจากเป็นพวกเขา และประนามเจ้า และตัดเจ้าออกไปตั้งเป็นคนชั่ว เพราะ

พระนามของบุตรมนุษย์ เป็นเหตุ

Comments 6:22. This verse has a similar meaning to Matthew 5:11. This saying tells us that when you are being mistreated by others because you have faith in the beloved Son of God, the time for you will be hard on this earth, but the reward will be great on the last day, in the judgment time. Because you have suffered on this earth for the sake of the beloved Son of God, your reward will be great in heaven (see verse 23).

ความเห็น 6:22 ในข้อนี้มีความหมายคล้ายกับมัทธิว 5:11

คำกล่าวนี้ได้บอกไว้เมื่อเราได้รับการทรมานจากคนอื่นเพราะเรามีความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

เวลาของเราบนโลกจะมีความยากลำบาก แต่ผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ในวันสุดท้าย ในวันพิพากษา
เพราะเราได้รับความยากลำบากในโลกนี้เพื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เราจะมีผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์ (มองข้อ23)

²³ Rejoice in that day, and leap for joy; for behold, your reward is great in heaven; for in the same manner did their fathers to the prophets.

²³ จึงมีความสุขในวันนั้น และกระโดดด้วยความยินดี เพราะดูเถิด ของขวัญของพวกท่านนั้นใหญ่ในสวรรค์

เนื่องเพราะเช่นเดียวกันที่บิดาของพวกเขาทำต่อเหล่าศาสดาพยากรณ์

Comments 6:23. As this verse says, their forefathers have done the great sin; that is why they will do the same to all that glorify the beloved Son of God, as their forefathers have done, but rejoice, your reward is great; as the verse says your reward is great in heaven.

ความเห็น 6:23 ตามที่ข้อนี้ได้บอก บิดาของพวกเขาได้ทำบาปอันยิ่งใหญ่

นั่นคือทำไมพวกเขาจึงได้ทำเช่นเดียวกันแก่ผู้บูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังที่บิดาของพวกเขาได้ทำ แต่จึงมีความสุข
ของขวัญของเขานั้นยิ่งใหญ่ ดังที่ข้อนี้ได้บอกของขวัญของพวกท่านนั้นใหญ่ในสวรรค์

²⁴ But woe to you who are rich, for you are receiving your comfort.

²⁴ แต่วิบัติแก่เจ้าที่มั่งมี! เพราะเจ้าได้รับสิ่งที่เล่าโลมของเจ้าแล้ว

Comments 6:24. This verse just tells us to let humans know that what you have received on this earth is all that you will get because it is not the same as what you will get in another life; if you receive much here on this earth, but if you do not use them to build up treasures for heaven, you will rejoice those riches only on this earth.

ความเห็น 6:24 ในข้อนี้เพียงบอกเราเพื่อให้มนุษย์ได้รู้อะไรที่เราได้รับบนโลกนี้นั้นคือทุกอย่างที่เราจะได้รับ

เพราะมันจะไม่เหมือนกันกับสิ่งที่จะได้รับในอีกชีวิตหนึ่ง ถ้าเราได้รับมากในโลกนี้ แต่ถ้าเราไม่ได้ใช้มันเพื่อสร้างสมบัติสำหรับสวรรค์
เราจึงมีความสุขในความร่ำรวยนั้นเพียงในโลกนี้เท่านั้น

²⁵ Woe to you, who are full now, for you will hunger. Woe to those laughing now, for you will mourn and weep.

²⁵ วิบัติแก่เจ้า พวกที่กินอิ่มในเวลานี้! เพราะเจ้าจะหิวโหย วิบัติแก่เจ้า ผู้ที่หัวเราะในเวลานี้! เพราะเจ้าจะเศร้าโศกและร้องไห้

Comments 6:2a. “Woe to you, who are full now, for you will hunger.” This part of the verse is a warning for all: to be full now is not related to the physical body only because when you are concerned just about feeding the physical body, your soul will be in a state of hunger; feed not only the physical body but feed the spiritual soul with the Word of God and then you will not be hungry.

ความเห็น 6:25ก ในส่วนแรกของข้อนี้คือคำเตือนสำหรับทุกคน จะอิมในที่นี้ไม่เกี่ยวกับร่างกายเท่านั้น

เพราะเมื่อเราเป็นกังวลเพียงเพื่อให้อาหารแก่ร่างกายนี้ จิตวิญญาณของเราจะอยู่ในสภาพหิวกระหาย

ให้อาหารไม่เพียงแต่ร่างกายเท่านั้นแต่ให้อาหารแก่จิตวิญญาณด้วยพระคำของพระเจ้าและแล้วเราจะไม่หิวอีก

“Woe to those laughing now, for you will mourn and weep.” The meaning of this portion of the verse is very similar to the first part; the difference is in the word laugh. Are you laughing because you have everything you need at this time? But there will come a time, on the judgment day, that what you have now will not give you any pleasure; that is when the mourning and the weeping will come.

ความเห็น 6:25ข ความหมายในส่วนของข้อนี้มีความคล้ายกับส่วนแรก ส่วนแตกต่างคือในคำว่าหัวเราะ

เราหัวเราะเพียงเพราะเรามีทุกสิ่งที่ต้องการในเวลาหรือ? แต่เวลามันจะมาถึง เมื่อในวันพิพากษา

แล้วอะไรที่เราเป็นเวลานี้จะไม่ให้ความสุขใดๆแก่เรา นั่นคืออะไรที่เรามีอยู่ในเวลานี้จะไม่ให้แก่เราความสุขใดๆ

นั่นคือเมื่อความเศร้าโศกและการร้องไห้ได้มา

²⁶ Woe to you, when all people speak well of you, for in the same manner did their fathers to the false prophets.

²⁶ วิบัติแก่เจ้า เมื่อคนพูดดีแก่เจ้า! เพราะพ่อของพวกเขาเช่นเดียวกันได้ทำแก่พวกศาสดาพยากรณ์เท็จ

Comments 6:26. “Woe to you, when all people speak well of you.” In this woe, all, when reading, should think twice about when someone comes to you and praises you more than the truth in it. In your heart, you yourself know that what they say about you is not true because they have another purpose in their hearts: to talk well to you, to gain your trust.

ความเห็น 6:26ก วิบัติในทันทีนี้ ทุกคนเมื่ออ่านควรจะคิดอีกครั้ง เมื่อมีบางคนมาอ้างเราและยกย่องเรามากกว่าความเป็นจริง ในใจของเรานั้นเรารู้ว่ามันไม่มีความจริงต่อสิ่งที่พวกเขาได้พูดเกี่ยวกับตัวของเราเอง เพราะพวกเขามีจุดมุ่งหมายซ่อนเร้นในใจของพวกเขาที่พูดดีแก่เราเพื่อจะได้รับ ความวางใจของเรา

“For in the same manner did their fathers to the false prophets.” Also, we can think in this way: when people talk well about you, but you yourself know in your heart that you did nothing good to anyone, this is the same way as their forefathers have talked well about the false prophets in the old times and lifted those false ones as true ones because in their hearts they agree with the false prophets that have talked well about them, but the true prophet of God will glorify first the God Almighty and tell the people what the Lord wants them to do, not what people want them to do to others. So that is why when all people speak well of you, you should think twice and seek the Lord’s advice. (See, for example, 1 Kings 22:13).

ความเห็น 6:26ข ด้วยกัน เราควรคิดเช่นนั้น เมื่อประชาชนได้พูดดีเกี่ยวกับเรา แต่เราตัวของเราเองรู้้อยู่แก่ใจของเราว่าเราไม่ได้ทำดีแก่ผู้ใด เช่นเดียวกับยุคบิดาของพวกเขาที่ได้พูดดีเกี่ยวกับเหล่าผู้พยากรณ์เท็จในอดีตและยกย่องพวกเขาตั้งเป็นพวกที่จริง เพราะในใจของพวกเขาเห็นด้วยกับพวกพยากรณ์เท็จที่ได้พูดดีเกี่ยวกับพวกเขา แต่ผู้พยากรณ์ของพระเจ้าที่แท้จริงจะบูชาพระเจ้าผู้สูงสุดก่อนและบอกประชาชนว่าอะไรคือสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้พวกเขาทำ ไม่ใช่สิ่งอะไรที่ประชาชนต้องการให้พวกเขาทำต่อคนอื่น ๆ ดังนั้นทำไมเมื่อคนทั้งหลายพูดดีเกี่ยวกับท่าน ท่านควรคิดอีกครั้งและหาคำแนะนำจากพระเจ้า (มองสำหรับตัวอย่างได้ใน 1 พงศกษัตริย์ 22:13)

²⁷ But I say to you that hear, Love your enemies, do good to them that hate you,

²⁷ แต่ **เรา** บอกแก่เจ้าที่ได้ฟัง จงรักศัตรูของเจ้า ทำดีแก่พวกที่เกลียดเจ้า

Comments 6:27. The meaning here is straightforward. The beloved Son of God Himself has come down to do good for all humans, even for those who will crucify Him. The Lord did not come to curse them but to point out the right way for them to follow; this is when you do good for those who hate you. Be a good example for them to see and follow, as the beloved Son of God has come, and He was good to them to point out the way to be saved. (See also Comments Matthew 5:48).

ความเห็น 6:27 ความหมายในที่นี้เป็นไปอย่างตรงๆ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองได้ลงมาเพื่อทำดีสำหรับมนุษย์ทั้งหมด แม้กระทั่งพวกที่จะตรึงพระองค์บนกางเขน พระเจ้าไม่ได้มาเพื่อสาปแช่งพวกเขาแต่เพื่อชี้ทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาเพื่อให้ติดตาม ในทันทีเมื่อเราทำดีแก่พวกเขาที่เกลียดเรา เป็นตัวอย่างที่ดีแก่พวกเขาเพื่อให้ได้เห็นและติดตาม ดังที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้มา และพระองค์ทำดีแก่พวกเขาโดยชี้ทางเพื่อจะได้อออด (มองด้วยกันความเห็นในมัทธิว 5:48)

²⁸ bless those that curse you, pray for those that insult you.

²⁸ อวยพรแก่พวกที่ด่าเจ้า สวดภาวนาสำหรับพวกที่เคียดเข็ญใส่เจ้า

Comments 6:28. “Bless those that curse you.” When you know someone has talked bad about you, but you do not know what their life is like; maybe they have cursed you out of anger at their own situation they are in. But you do not suffer the same way as them, and maybe in their hearts, they do not hate you. “Bless” in this place does not mean to give them something, but to go to the Lord and ask mercy for them, and that is considered to be blessing them. The point is that when you curse them, you judge them, but there is only one judge who can do that, and that is God alone.

ความเห็น 6:28 “อวยพรแก่พวกที่ด่าเจ้า” เมื่อเรารู้ว่าบางคนได้พูดไม่ดีเกี่ยวกับเรา แต่เราไม่รู้ถึงชีวิตของพวกเขา พวกเขาได้แช่งเราออกจากความโกรธในสภาพที่พวกเขาได้ตกอยู่ใน แต่เราไม่ได้ทนทุกข์อย่างเดียวกับพวกเขา ในใจของพวกเขาเห็นด้วยกับเรา อวยพรในที่นี้ไม่ได้หมายถึงว่าไปให้บางอย่างแก่พวกเขา แต่ไปยังพระเจ้าและขอพระเมตตาสำหรับพวกเขา และนั่นคือว่าได้อวยพรแก่พวกเขา นั่นคือเมื่อเราสาปแช่งพวกเขาเราเองได้พิพากษาพวกเขา แต่ในที่นี้มีเพียงผู้เดียวที่สามารถพิพากษาได้ และนั่นคือพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น

“Pray for those that insult you”. When someone insults you, do it for them as the Lord has done for you, but ask the Lord to change them to be gentle to the others that they will meet; even if they did bad to you, but you ask and pray that they are good for someone else they will meet later. You gain nothing from doing good for them but keep doing good for them because your reward is not on this earth. Or some Bible translations use “despitefully use you”; think in human terms here: use you without payment to you, as you gain nothing for doing good for them. But because your reward is not of this earth, keep doing good to them.

“สวดภาวนาสำหรับพวกที่เคียดแค้นใส่เจ้า” เมื่อบางคนเคียดแค้นใส่เรา ทำมันสำหรับพวกเขาตั้งที่พระเจ้าได้ทำให้สำหรับเรา แต่อ่อนน้อมพระเจ้าให้เปลี่ยนพวกเขาให้มีความอ่อนโยนต่อผู้อื่นที่พวกเขาจะได้พบถึงแม้ว่าพวกเขาทำไม่ดีต่อเรา แต่เราขอร้องและสวดภาวนาเพื่อพวกเขาจะได้ทำดีแก่ผู้อื่นที่พวกเขาจะได้พบในภายหลัง เราไม่ได้เพิ่มสิ่งใดจากการทำดีสำหรับพวกเขา แต่เพราะรางวัลของเราไม่ได้อยู่ในโลกนี้ จึงทำสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา

“พวกที่เคียดแค้นใส่เจ้า” คิดอย่างมนุษย์ในที่นี้ ใช้เราโดยไม่จ่ายอะไรให้แก่เรา เหมือนดังไม่ได้รับอะไรเพิ่มสำหรับทำดีให้แก่พวกเขา แต่เพราะผลตอบแทนของเรานั้นไม่ใช่ของของโลกนี้ เฝ้าทำดีแก่พวกเขา

²⁹To the one that strikes you on the cheek, offer also the other; and from the one that takes away your mantle, withhold not the coat also.

²⁹ผู้ที่ได้ตบแก้มข้างหนึ่งของเจ้า ให้แก่เขาอีกข้างหนึ่งด้วย และจากผู้ที่ได้เอาเสื้อคลุมของเจ้าไปจากเจ้า อย่าได้เหนียวไว้ให้เสื้อของเจ้าด้วย

Comments 6:29. “To the one that strikes you on the cheek, offer also the other.” This part of the verse relates to attacks on who you are, including your faith as well. This attack does not refer to the physical body attack but to the attack of the inner human being. When they attack on one thing, do not fight back but turn your heart and soul to get the shield from the Lord. Ask for the shield of protection from the Lord to cover all your physical and mental; that is the best protection you have.

ความเห็น 6:29ก ในส่วนแรกของข้อนี้เกี่ยวกับการโจมตีว่าเราคือใคร รวมทั้งความศรัทธาของเราด้วย ในที่นี้ไม่ได้เกี่ยวกับร่างกายที่ถูกโจมตีแต่การถูกโจมตีของความเป็นมนุษย์ภายใน เมื่อพวกเขาโจมตีอย่างหนึ่ง อย่าสู้กลับแต่หันใจและจิตวิญญาณของเราเพื่อรับเกราะคุ้มครองจากพระเจ้า ขอสำหรับเกราะคุ้มครองจากพระเจ้า เพื่อให้คุ้มครองทั้งร่างกายของเราและจิตได้สำนึก นั่นคือเกราะคุ้มกันที่ดีที่สุดที่เรามี

“And from the one that takes away your mantle, withhold not the coat also.” For this part of the verse, the enemy will try to attack your faith in the beloved Son of God but do not fight with bad thoughts back to them, but seek what their real need is and help them by providing what they lack, as long as that lack does not go against your faith you have in the beloved Son of God; that is why the word says, withhold not your coat also. The lack in this place goes both ways, the outside lacking and the inner lacking. You, as a believer, if you can help, help as you can. The mantle here is the faith, but instead of fighting, share your faith with them, and that is why it says to withhold, not the coat.

ความเห็น 6:29ข สำหรับส่วนที่สองของข้อนี้ ศัตรูจะพยายามโจมตีความศรัทธาของเราที่มีต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่อย่าสู้ด้วยความคิดที่ไม่ดีกลับไปยังพวกเขา แต่เสาะหาสิ่งที่พวกเขาต้องการจริงๆ และช่วยพวกเขาโดยให้สิ่งที่พวกเขาขาดแคลน ตราบใดที่ความขาดแคลนนั่นไม่ต่อต้านความเชื่อของเราที่มีต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า นั่นคือทำไมพระเจ้าเขียนบอกว่า อย่าได้เหนียวไว้ให้เสื้อของเจ้าด้วย ขาดแคลนในที่นี้ไปทั้งสองทาง ขาดแคลนภายนอกและขาดแคลนภายใน เราเป็นผู้มีความเชื่อ ถ้าเราสามารถช่วยได้ จึงช่วยตามที่เราสามารถ เสื้อในที่นี้คือความศรัทธา แต่แทนที่จะสู้ แบ่งแก่พวกเขาความศรัทธาและนั่นคือทำไมจึงบอกว่าอย่าได้เหนียวไว้ให้เสื้อคลุมด้วย

³⁰Give to everyone that asks you; and from the one that takes away your goods ask not back.

30 ให้แก่ทุกคนที่ขอจากเจ้า และผู้ที่ได้เอาของของเจ้าไปอย่าได้ทวงคืนจากพวกเขาอีก

Comments 6:30. “Give to everyone that asks you.” The Bible teaches all believers to give to the one who asks. When they lack something and are asking for help, that is when you should not turn away from helping them.

ความเห็น 6:30ก พระคัมภีร์ได้สอนแก่ผู้มีความเชื่อทุกคน ให้แก่ผู้ที่ได้ร้องขอ เมื่อพวกเขาขาดแคลนบางอย่างและได้ร้องขอให้ช่วย นั่นคือเพื่อเราจะได้หันกลับไปจากช่วยเหลือพวกเขา

“And from the one that takes away your goods ask not back.” To take away your goods in this place has two meanings: things that are important for living or things that are for showing off. If they take it for their living, do not ask them to return it back, but interpret it as a price to give back to yourself; this is the help for the one in need for living. But in another case, which is not for living, but for showing off to having it, in human terms, we can say lend it to them for a period of time without charging them anything in return.

For verses 29 to 30, see also Matthew Comments 5:39.

ความเห็น 6:30ข เขาของของเจ้าไปในที่นี้มีสองความหมาย สิ่งที่สำคัญสำหรับมีชีวิตหรือสิ่งที่มีเพื่อโอ้อวด ถ้าพวกเขาเอาไปเพื่อเลี้ยงชีพ อย่าได้บอกให้เขาคืนกลับมา แต่ตีความว่าเป็นราคากลับคืนมาเพื่อตนเอง ในที่นี้การช่วยเหลือสำหรับเลี้ยงชีพสำหรับคนหนึ่ง แต่ในเหตุอื่น ซึ่งไม่ใช่สำหรับเลี้ยงชีพ แต่เพื่อโอ้อวด ในทางมนุษย เราสามารถพูดได้ว่าให้พวกเขาขอยืมไปเพียงชั่วคราวโดยไม่ต้องจ่ายค่าเช่ากลับคืนมา สำหรับข้อ 29ถึง30 ด่วนกันมองความเห็นมัทธิว 5:39

³¹ And as **you desire** that **others** should do to you, do to them likewise.

³¹ และสิ่งที่เจ้าต้องการให้คนอื่นทำแก่เจ้า เจ้าเช่นกันควรทำให้แก่พวกเขาด้วย

³² And if **you love** them that love you, what **credit is it to you?** For even sinners love those that love them.

³² และถ้าเจ้ารักผู้ที่รักเจ้า จะนับว่าเป็นบุญคุณอะไรแก่เจ้า? เพราะแม้แต่พวกคนบาปก็รักผู้ที่รักพวกเขา

³³ And if **you do good** to them that do good to you, what **credit is it to you?** For even sinners do the same.

³³ และถ้าเจ้าเพียงทำดีแก่พวกที่ทำดีแก่เจ้า จะให้ประโยชน์อันใดแก่เจ้า? เพราะแม้แต่พวกคนบาปก็ทำเช่นเดียวกัน

³⁴ And if **you lend** of whom **you hope** to receive **back**, what **credit is it to you?** Even sinners lend to sinners, to receive again as much.

³⁴ และถ้าเจ้าให้ยืมแก่พวกที่เจ้าคิดว่าจะได้รับคืน มันจะมีประโยชน์อะไรแก่เจ้า? แม้แต่พวกคนบาปให้คนบาปยืม เพื่อจะได้คืนอีกจากพวกเขาเท่ากัน

³⁵ But love your enemies, and do good, and lend, **expecting nothing in return**; and your reward **will be great**, and **you will be sons of the Most High**; for **He** is kind to the **ungrateful** and evil.

³⁵ แต่รักศัตรูของเจ้า และทำสิ่งดี และให้ยืม ไม่มุ่งหวังจะได้คืนอีก และรางวัลของเจ้าจะมีมาก และเจ้าจะได้เป็นบุตรแห่ง **ผู้สูงสุด** เพราะ **พระองค์** มีพระเมตตาต่อผู้ที่ไม่สำนึกบุญและเป็นคนชั่ว

³⁶ Be **you merciful**, even as your **Father** is merciful.

³⁶ เจ้าจงมีความเมตตา เหมือนดังที่ **พระบิดา** ของเจ้ามีความเมตตา

Comments 6:31-36. See also Comments Matthew 5:48. This portion of the Bible tells all humans what the Father’s heart’s wish is for humans to do. This is the rule the Father expects all humans to do to one another; the Father Himself has shown love to all humans by sending His own Son to save all humans, so in the same way, we need to be kind and do good to all.

ความเห็น 6:31-36 ด่วนกันมองความเห็นมัทธิว 5:48 ในส่วนนี้ของพระคัมภีร์ได้บอกแก่นมนุษย์ทั้งหมดว่าใจของพระบิดาต้องการให้มนุษย์ทำอะไร นี่คือกฎที่พระบิดาต้องการให้มนุษย์ทั้งหมดทำต่อกันและกัน

พระบิดาพระองค์เองได้แสดงความรักต่อมนุษย์ทั้งหมดโดยส่งพระบุตรของพระองค์เองเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหมดให้รอด ดังนั้นอย่างเดียวกัน เราต้องมีความเมตตาและทำดีแก่ทุกคน

³⁷ And judge not, and **you will not be judged**; and condemn not, and **you will not be condemned**; **forgive**, and **you will be forgiven**.

³⁷ และอย่าได้ตัดสิน และเจ้าจะไม่ได้รับการตัดสิน และอย่าปรักปรำใคร และเจ้าจะไม่ถูกปรักปรำ ให้อภัย และเจ้าจะได้รับการให้อภัย

Comments 6:37. In this verse, we can clearly see, as we have been told before, these are the things the Lord has told us to do: judge not and condemn not; keep in mind what the Lord has commanded and think before doing these.

“And judge not.” There is only one judge, and you are human. No one has the right to condemn anyone since you are human and are the same, a sinner. Between humans on earth, according to human law, humans can judge one another, but in this place, the judging is according to the law of God. When someone commits sin in our eyes, we cannot judge the person to be saved or not; that is the duty of God; instead, we should always use the Word to point out to them that they will be judged when their action is against the teaching of the living Word.

ความเห็น 6:37 ในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ชัด ดังเราได้บอกก่อนนี้ นี่คือนสิ่งที่พระเจ้าได้บอกให้เราทำ อย่าวินิจฉัยและอย่าปรักปรำ
คิดก่อนอะไรที่พระเจ้าได้สั่งและคิดก่อนที่จะทำสิ่งเหล่านี้

“และอย่าได้วินิจฉัย” ในที่นี้มีเพียงผู้ตัดสินเพียงผู้เดียว และเขาเป็นมนุษย์ ไม่มีใครสามารถปรักปรำใครได้ เขาเป็นเพียงมนุษย์และทุกคนเหมือนกัน เป็นคนบาป ระหว่างมนุษย์บนโลก ตามเกี่ยวกับกฎหมายของมนุษย์นั้น มนุษย์สามารถพิจารณาระหว่างกัน แต่ในที่นี้พิจารณาตามกฎหมายของพระเจ้า เมื่อได้เห็นใครทำบาป แต่เขาไม่สามารถตัดสินได้ว่าใครจะได้ออหรือไม่ นั่นเป็นหน้าที่ของพระเจ้า

แทนที่ตลอดเวลาใช้พระคำเพื่อชี้แก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะถูกวินิจฉัยเมื่อการกระทำของพวกเขาขึ้นต่อคำสอนของพระคำแห่งชีวิต

“And you will not be judged.” The unfairness of judgment that you have used to judge someone is a fact the Lord will use to judge you. Because when you do that, you do not take His teaching to use, the Lord will judge you according to your heart: when your heart is not right with God, and you use your mouth to judge someone, then it turns out to be condemnation.

“และเจ้าจะไม่ถูกวินิจฉัย” ความไม่เที่ยงธรรมของการวินิจฉัยที่เราใช้วินิจฉัยคนอื่น โดยจริงแล้วพระเจ้าจะใช้วินิจฉัยเรา

เพราะเมื่อเราได้ทำอย่างนั้นเราไม่ได้นำพระคำสอนของพระองค์มาใช้ พระเจ้าจะวินิจฉัยเราขึ้นอยู่ตามใจของเรา

เมื่อใจของเราไม่ถูกต้องกับพระเจ้าและเราใช้ปากของเราวินิจฉัยพวกเขา แล้วมันจะกลายเป็นการกล่าวหา

“And judge not, and you will not be judged.” “Judge” here relates only to salvation; only God can judge whether someone is saved or not. In the same terms, they can judge you as well; you cannot judge someone, and someone else cannot judge you; the only one who can judge is God alone. As long as you can find the Living Word to support your actions, that is considered as you are trying to save them, but if you cannot find support by the Living Word, those actions will be used to judge you.

“และอย่าได้วินิจฉัย และเจ้าจะไม่ได้รับการวินิจฉัย” “วินิจฉัย” ในที่นี้เกี่ยวกับการช่วยดวงวิญญาณ

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถวินิจฉัยใครให้ออหรือไม่ ในกรณีเดียวกัน พวกเขาสามารถวินิจฉัยเราด้วยเช่นเดียวกัน

เราไม่สามารถวินิจฉัยใครและไม่มีใครสามารถวินิจฉัยเรา มีเพียงผู้เดียวที่สามารถวินิจฉัย พระเจ้าเพียงผู้เดียว

ตราบใดที่เราสามารถหาพระคำแห่งชีวิตสนับสนุนการกระทำของเรานั้น คือถือว่าเราได้พยายามช่วยพวกเขาให้ออ

แต่ถ้าเราไม่สามารถหาความสนับสนุนโดยพระคำแห่งชีวิต การกระทำนั้นจะใช้ในการวินิจฉัยเรา

“And condemn not, and you will not be condemned.” “Condemn” in this place refers to the heart of a true believer who has a feeling of unfairness and feels angry and wants to take revenge, but they forget to think that first they should go and pray and seek guidance from the Lord before making any decision to seek revenge. Regardless of physical revenge or mental revenge, the result will turn back as condemnation when you seek repayment from anger without using the mercy of God to help. In the same way, between two people, one will be the right one, and another one will be accused not as the right one; the one who has been accused not as the right one in this place has received condemnation.

“อย่าปรักปรำใคร และเจ้าจะไม่ถูกปรักปรำ”

“ปรักปรำ” ในที่นี้เกี่ยวกับใจของคริสเตียนที่แท้จริงที่ได้มีความรู้สึกที่ไม่ยุติธรรมและรู้สึกโกรธและต้องการแก้แค้น

แต่พวกเขาลืมคิดไปว่าสิ่งแรกพวกเขาควรจะไปและสวดภาวนาและเสาะหาคำแนะนำจากพระเจ้าก่อนจะทำอะไรใดๆเพื่อแก้แค้น

ไม่สำคัญว่าจะเป็นการแก้แค้นทางร่างกายหรือความคิดของการแก้แค้น

ผลจะกลับมามุ่งปรักปรำเมื่อเราเสาะหาการตอบแทนจากความโกรธโดยไม่ใช้พระเมตตาของพระเจ้าในการช่วย ในทางเดียวกัน ระหว่างคนสองคน

คนหนึ่งจะเป็นคนถูกต้องและอีกคนจะถูกกล่าวหาว่าไม่ถูกต้อง คนที่ได้ถูกกล่าวหาว่าไม่ถูกต้องในที่นี้ได้รับการปรักปรำ

“Forgive, and you will be forgiven.” As the verse says, what you want to receive, also do it to others: forgive, and you will receive forgiveness as well. The Lord wants all believers to keep in their hearts forgiveness, because when you forgive, you will also receive forgiveness from the Lord.

“ให้อภัย และเจ้าจะได้รับการให้อภัย” อะไรที่เราต้องการได้รับด้วยกันท่ามกลางคนอื่น ตามที่พระเจ้าได้บอก ให้อภัย แล้วเจ้าจะได้รับการให้อภัยด้วย พระเจ้าต้องการให้ผู้มีความเชื่อทั้งหมดเก็บไว้ในใจของพวกเขาให้อภัย เพราะเมื่อเราให้อภัย เราด้วยกันจะได้รับการให้อภัยจากพระเจ้า

³⁸ Give, and it will be given to you; good measure, pressed down, shaken together, running over, shall be put into your lap. For with what measure you measure out it will be measured to you again.

³⁸ ให้ และมันจะมีให้แก่เจ้า ทะนานที่ดี กดลง เขย่าเข้าด้วยกัน แล้วอย่างล้นเหลือ จะใส่ในตักของเจ้า

เพราะด้วยตะนานอันใดที่เจ้าใช้วัดมันจะใช้วัดให้เจ้าอีกด้วย

Comments 6:38. Give what you have been asked; if someone comes and asks you to give them, if you have, regardless of who that person is, even your own enemy, if they come and ask, give them. What you give in the same way you will receive. If you give without delay, you will receive without delay; think of the first portion as well, as it relates together. The way you think when you give it shouldn't be earthly only because when you give on this earth, in the Lord's eyes, you have built up treasures in heaven, and that treasure will be given back to you on the judgment day.

ความเห็น 6:38 ให้อะไรเมื่อเราได้ถูกขอร้องถ้าคนบางคนมาและขอให้ช่วยพวกเขา ถ้าเรามี ไม่สำคัญว่าคนนั้นคือใคร

แม้ว่าเป็นศัตรูของเราเองถ้าพวกเขามาและขอ ให้แก่พวกเขา อะไรที่เราได้ให้ เช่นเดียวกันเราจะได้รับ ถ้าเราให้โดยไม่รอช้า เราจะได้รับโดยเร็ว คิดถึงในส่วนแรกด้วย มันเกี่ยวโยงกัน วิธีที่เราคิดมันจะไม่เป็นเพียงทางโลกเท่านั้น เพราะเมื่อเราได้ให้บนโลกนี้

ในสายตาของพระเจ้าเราได้สร้างสมบัติในสวรรค์ และสมบัตินั้นจะกลับคืนมายังเราในวันพิพากษา

³⁹ And He spoke also a parable to them, Can a blind guide a blind? Will not both fall into a ditch?

³⁹ และ พระองค์ ได้บอกคำอุปมาแก่พวกเขา เป็นไปได้หรือที่คนตาบอดจะนำทางคนตาบอด? แล้วจะไม่ใช่ว่าพวกเขาทั้งสองจะตกลงในหลุมหรือ?

Comments 6:39. “Can a blind.” Because the Lord wants to use this parable for teaching, it has a deeper meaning: the blind in this place is not the physical eye that is blind, but the spiritual eye of the heart that is blind; it is blind in receiving the beloved Son of God.

ความเห็น 6:39 “เป็นไปได้หรือที่คนตาบอด” เพราะพระเจ้าต้องการใช้คำอุปมานี้สำหรับสอนมันมีความหมายลึก

คนตาบอดในที่นี้ไม่ใช่ตาของร่างกายที่บอด แต่ตาของจิตวิญญาณของใจนั้นที่บอด มันบอดในการรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“Guide a blind.” When the blind of the spiritual heart meets another heart that is blind, both will walk alongside, and no one can lead anyone.

“นำทางคนตาบอด” เมื่อใจของจิตวิญญาณนั้นบอดพบใจอื่นที่บอด ทั้งสองจะเดินไปด้วยกัน ไม่มีใครสามารถนำทางใคร

“Both fall into a ditch.” The ditch in this place is not a hole in the road, but it is a trap from the dark side that they have laid around to trap those who are blind at heart to fall into it. This ditch would be so deep but covered on the surface with many, many flowers to trap the blind at the heart to fall into it.

“พวกเขาทั้งสองจะตกลงในหลุม” หลุมในที่นี้ไม่ใช่หลุมบนถนน แต่มันคือกับดัก จากความมืดที่พวกเขาได้วางไว้รอบๆ เพื่อจับพวกที่บอดที่ใจ

ให้ตกลงไป หลุมนี้จะลึกมากแต่ปกคลุมภายนอกไว้ด้วย ดอกไม้มากมาย เพื่อเป็นกับดักแก่พวกที่ตาของใจได้บอดให้ตกลงไปในมัน

⁴⁰ The disciple is not above his teacher; but everyone completely trained will be like his teacher.

⁴⁰ สาวกไม่อยู่เหนือครู แต่ทุกคนเมื่อเรียนจบจะเป็นเช่นเดียวกับครูของเขา

Comments 6:40. “The disciple is not above his teacher.” The person who went to the school of the world teaching, teaching the meaning of the Word in the Holy Bible, and the teacher who taught them believes that they are above the God Almighty, who has given them the Holy Bible and tries to lift themselves up to be above the true teacher, but no student is above the true teacher, the student can be successful but cannot be above the true teacher.

ความเห็น 6:40 ผู้ที่ได้ไปโรงเรียนของโลกให้สอน ได้สอนความหมายของพระคำในพระคัมภีร์บริสุทธิ

และครูสอนนั้นผู้ซึ่งสอนพวกเขาให้เชื่อว่าพวกเขาอยู่เหนือพระเจ้าสูงสุด ผู้ที่ได้ให้พวกเขาพระคัมภีร์บริสุทธิ

และพยายามยกตัวของพวกเขาเองขึ้นเหนือครูที่แท้จริง แต่ไม่มีนักเรียนใดที่อยู่เหนือครูที่แท้จริง
นักเรียนสามารถมีความสำเร็จแต่ไม่สามารถอยู่เหนือครูที่แท้จริง

“But everyone completely trained will be like his teacher.” Everyone in this place refers only to the person who comes with a sincere and humble heart to the beloved Son of God. That person will receive the love and the place from the Father, not the same as the beloved Son of God has, but to be below Him. Imagine a platform with levels: the beloved Son of God is at the top, but the rest will be on the levels below Him.

ความเห็น 6:40x ทุกคนในที่นี้หมายถึงเพียงคนที่มาด้วยความจริงใจและถ่อมใจต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ผู้นั้นจะได้รับ

ความรักและสถานที่จากพระบิดา ไม่เป็นที่เช่นเดียวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มี แต่อยู่ข้างๆพระองค์ คิดถึงเจตนาที่ทำให้สูงขึ้นด้วยชั้นๆ
พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอยู่เหนือสุด แต่ที่เหลือจะอยู่ส่วนชั้นล่างใต้พระองค์

41 And why behold you the chip that is in your brother's eye, but consider not the beam that is in your own eye?

41 และดูเถิดทำไมผู้ที่มีฝุ่นผงอยู่ในตาของเขาจะไปมองหาในตาของพี่น้องของเขา แต่ไม่สนใจที่จะเอาไม้ทั้งท่อนออกจากตาของเขาอันหรือ?

Comments 6:41. “And why behold you the chip that is in your brother's eye.” When we can see someone else's fault, even though that fault is small and done in secret, but we find out, we act like the most selfish humans who search for someone else's mistake, but this someone is our own brother in faith; therefore, look for helping not to find fault for your brother.

ความเห็น 6:41ก เมื่อเราสามารถเห็นความผิดของคนอื่นถึงแม้ว่าความผิดนั้นเล็กและซ่อนเร้น แต่เรากลับพบ

เราได้ทำเป็นเหมือนคนที่เห็นแก่ตัวที่สุดที่ได้เสาะหาความผิดของคนอื่น แต่คนอื่นในที่นี้คือพี่น้องในความเชื่อ ดังนั้น

มองหาสำหรับเพื่อช่วยเหลือไม่ใช่หาสำหรับข้อผิดของพี่น้องของเรา

“But consider not the beam that is in your own eye.” The meaning of the verse is clear: but also look at yourself and your actions; even what the Holy Word has told you not to do, you yourself do it, and you do not think it is wrong.

ความเห็น 6:41ข ความหมายของข้อนี้ชัดเจนแต่ด้วยกันมองดูตัวเองและการกระทำของเรา ถึงแม้พระคำบริสุทธิ์ได้บอกไม่ให้ทำมัน
เราเองนั้นได้ทำมันแต่เราไม่คิดว่ามันผิด

42 Or how can you say to your brother, Brother, let me cast out the chip that is in your eye, when you yourself behold not the beam that is in your own eye? You hypocrite, cast out first the beam out of your own eye, and then will you see clearly to cast out the chip that is in your brother's eye.

42 หรือเจ้าจะสามารถพูดอย่างใดกับพี่น้องของเจ้า พี่น้อง ให้ข้าพเจ้าเอาฝุ่นผงออกจากตาของท่าน ในเมื่อดูเถิดเจ้ามิได้ทิ้งท่อนอยู่ในตาของเจ้าเอง?

เจ้าพวกคนหน้าซื่อใจคด เอามือทั้งท่อนออกจากตาของเจ้าก่อน และเจ้าจะมองเห็นชัดเพื่อที่จะได้เชิญเอาฝุ่นผงออกจากตาของพี่น้องของเจ้า

Comments 6:42. “Or how can you say to your brother ...” This verse has a clear meaning in itself. You yourself are making mistakes, but you cannot admit to yourself you are doing wrong. But you can see your brother in the Lord doing wrong, even when the wrong done by your brother is a small little thing compared to your own, but you see it and make it known to all that your brother has done wrong.

ความเห็น 6:42ก ข้อนี้มีความหมายชัดเจนในตัวมันเอง เราตัวเราเองได้ทำผิด แต่เราไม่สามารถยอมรับแก่ตัวเองว่าเราได้ทำผิด

แต่เราสามารถเห็นพี่น้องในพระเจ้าได้ทำผิด แม้ว่าเมื่อความผิดที่ได้ทำโดยพี่น้องนั้นเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับของตัวเอง

แต่เราเห็นมันและทำมันให้เป็นที่รู้แก่คนทั่วไปว่าพี่น้องนั้นได้ทำผิด

“You hypocrite, cast out first the beam ...” First, look at your own actions before you look at someone else's actions. When you do something wrong, but you cannot see it as wrong, but the same wrong thing that you do when someone else does it, you can identify to others that your brother does the wrong thing, but not to yourself, then you are the hypocrite as the verse says.

ความเห็น 6:42ข สิ่งแรกมองการกระทำของตัวเองก่อนที่จะมองการกระทำของคนอื่น เมื่อเราทำผิด แต่เราไม่สามารถเห็นว่าผิด

แต่ความผิดอย่างเดียวกันนั้นที่เราได้ทำเมื่อคนอื่นได้ทำมัน เราสามารถชี้แก่คนอื่นว่าพี่น้องได้ทำผิด แต่ไม่ใช่ตัวเอง

แล้วเราคือคนหน้าซื่อใจคดดังที่พระคำได้บอกไว้

43 For there is no good tree that bears bad fruit; nor again a bad tree that bears good fruit.

⁴³ เพราะต้นไม้ที่ไม่ดีจะไม่ให้ผลที่ดี แะ หรือเช่นเดียวกันต้นไม้ที่ไม่ดีที่จะสามารถให้ผลที่ดีได้

Comments 6:43. See Comments Matthew 7:17. The good tree here refers to true believers in the beloved Son of God, and the bad tree refers to those who have received the beloved Son of God and afterward blasphemed against Him.

ความเห็น 6:43 มองมัทธิวความเห็น7:17

ต้นไม้ที่ดีคือผู้มีความเชื่อที่แท้จริงในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและต้นไม้ที่ไม่ดีคือพวกที่รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและหลังจากนั้นได้ลบหลู่ต่อต้านพระองค์

“Tree” refers to humans, “good fruit” refers to faith in the Lord Jesus, while “bad fruit” refers to the unfaithfulness of those who turn away after they have received the Lord Jesus. The unbelievers have not yet received the beloved Son of God; they can still receive Him. But the “bad fruit” we have clearly told refers to those who turn away after they have already received the beloved Son of God.

“ต้นไม้” นั้นคือมนุษย์ และ “ผลดี” นั้นคือความเชื่อในพระเยซู ในขณะที่ “ผลไม่ดี(เลวร้าย)”

คือความไม่มีความเชื่อของพวกนั้นที่ได้หันกลับหลังจากที่พวกเขาได้รับพระเยซู ผู้ที่ยังไม่มีความเชื่อ พวกเขายังไม่ได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาจึงสามารถรับพระองค์ได้

แต่ผลไม่ดีที่เราได้บอกไว้ชัดเกี่ยวกับพวกนั้นที่หันกลับจากไปหลังจากที่พวกเขาได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแล้ว

44 For each tree is known by its own fruit. For of thorns men do not gather figs, nor of a bramble bush gather they grapes.

⁴⁴ เพราะต้นไม้แต่ละต้นจะรู้ได้ด้วยผลของมัน ต้นหนามจะไม่ให้ผลมะเดื่อ หรือต้นไม้หนามจะให้ผลองุ่น

Comments 6:44. Figs and grapes here represent good fruit, and thorns and bramble bushes represent bad trees (see Comments Luke 6:43).

ความเห็น 6:44 ต้นมะเดื่อและองุ่นในที่นี้เปรียบเทียบกับผลดี หนามและต้นไม้หนามพวกนี้คือต้นไม้ไม่ดี (มองเห็น 6:43)

45 The good person out of the good treasure of his heart brings out that which is good; and the wicked out of the wicked brings out that which is wicked: for out of the abundance of his heart his mouth speaks.

⁴⁵ คนดีจากคลังแห่งใจของเขาจะนำผลที่ดีออกมาให้เห็น และคนชั่วจากคลังแห่งความชั่วของใจของเขาจะนำออกมาสิ่งที่ชั่วร้าย

เนื่องเพราะออกจากใจของเขาปากของเขาจะพูดออกมา

46 And why call you Me, Lord, Lord, and do not the things which I say?

⁴⁶ และทำไมเจ้าจึงเรียก เรา นายท่าน นายท่าน และไม่ทำสิ่งที่ เรา ได้บอก

Comments 6:46. This verse tells the conclusion of the teachings from verses 43 to 45. This verse talks about those who have known the beloved Son of God, but because of their own evil thoughts, they never have followed what the beloved Son of God has taught, even after they have read the Holy Word of God. They acknowledge in their hearts the Bible as the true book, but the evil thoughts in them make them read to find mistakes and twist the word of God, and they fight the teaching of the beloved Son of God.

ความเห็น 6:46 ตอนจบของคำสอนจากข้อ43ถึง45 ในข้อนี้ได้บอกเกี่ยวกับพวกที่รู้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

แต่เพราะความคิดชั่วของเขาเองพวกเขาไม่เคยติดตามสิ่งที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สอน

แม้ว่าหลังจากที่พวกเขาได้อ่านพระคำอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า พวกเขาได้รับรู้ในใจของพวกเขาว่าพระคัมภีร์คือหนังสือที่แท้จริง

แต่ความคิดชั่วในพวกเขาทำให้พวกเขาได้อ่านเพื่อหาข้อผิดพลาดและกลับคำของพระเจ้า

และพวกเขาใช้สู้กับพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

47 Everyone who comes to Me, and hears My words, and does them, I will show you to whom he is like;

⁴⁷ ทุกคนที่มาถึง เรา และฟังคำของ เรา และได้ทำ เรา จะบอกแก่เจ้าว่าเขาจะเป็นคนเช่นใด

Comments 6:47. For verses 47 to 49 see Matthew Comments 7:24-27.

ความเห็น 6:47 สำหรับข้อ 47 ถึง 49 มองมัทธิวความเห็น7:24-27

⁴⁸ he is like a man building a house, who dug and went deep, and laid a foundation upon the rock; then a flood having come, the stream burst against that house, and could not shake it: because it had been well built.

⁴⁸ เขาจะเป็นเหมือนคนที่ปลูกบ้าน แล้วขุดหลุมลึกไว้ และวางรากฐานไว้บนหิน และเมื่อมีน้ำท่วมขึ้น คลื่นตีต่อต้านบ้านนั้น และไม่สามารถสั่นสะเทือนได้ เพราะมันได้สร้างตั้งอยู่บนรากที่ดี

Comments 6:48. “House” here refers to faith. Build your faith and keep your faith firm by reading and practicing the Word of God. A house without the Bible cannot be a house.

ความเห็น 6:48 “บ้าน” นั่นคือความเชื่อ สร้างความเชื่อของเราและเก็บความเชื่อของเราให้เข้มแข็งโดยการอ่านและปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า บ้านที่ไม่มีพระคัมภีร์ไม่สามารถเป็นบ้าน

“Who dug and went deep.” “Dug” means studying, and “went deep” refers to meditating and practicing. “แล้วขุดหลุมลึกไว้” “ขุด” หมายถึงกำลังเรียนและ “หลุมลึก” หมายถึงวางแผนไว้ในใจและทำมัน

“Rock” here refers to the bodily resurrection of the Lord Jesus. He rose up in the body, not in the spirit. His material body has risen: the same flesh that was crucified rose from the grave.

“หิน” หมายถึงการวางที่พื้นค้ำของพระเยซู พระองค์ฟื้นขึ้นในร่าง ไม่ใช่ในจิตวิญญาณ มันมีร่างวัสดุภาพที่พื้นค้ำ (ร่างเดียวกันที่ถูกตรึงบนกางเขนที่ได้พื้นค้ำจากหลุมศพ)

“Laid a foundation upon.” Building a foundation means building your faith in the beloved Son of God and continuing your life following that faith as it builds upon the rock.

“สร้างรากฐานบนนั้น” สร้างรากฐานด้วยความเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และใช้ชีวิตติดตามความเชื่อที่เหมือนดังสร้างไว้บนศิลา

“Then a flood having come.” The flood arising in this place means when the true believer goes out in the world and hears many talks against the beloved Son of God, then when the ear hears, but if the heart does not stay firm yet on the built faith, those talks can interrupt the growth of faith.

“เมื่อมีน้ำท่วม” น้ำท่วมในที่นี้หมายถึงเมื่อผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงได้ออกไปในโลกและได้ยินคำพูดหลายอย่างต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แล้วเมื่อหูได้ยินสิ่งเหล่านั้น แต่ใจนั้นยังไม่หนักแน่นที่จะอยู่ในความเชื่อที่ได้สร้าง คำพูดเหล่านั้นสามารถขัดขวางการเติบโตของความเชื่อ

“Stream burst against that house.” “Stream” here means an attack on the heart that has received the beloved Son of God. The faith is shaken because of many talks around, and that person needs to go back again and meditate more on the Word of God to strengthen their faith of heart.

“กระแสน้ำได้ตีต่อต้านบ้าน” “กระแสน้ำ” ในที่นี้คือการต่อต้านต่อใจที่ได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ความเชื่อได้สั่นคลอนเพราะคำพูดหลายอย่างรอบๆ

และคนนั้นต้องกลับไปอีกและฝึกตั้งมั่นมากขึ้นในพระคำสอนของพระเจ้าเพื่อให้เพิ่มความเข้มแข็งต่อความเชื่อของใจ

“Could not shake it” also means that when the person goes back and meditates on the Word of God, the faith will be strengthened, and those floods cannot shake that faith, the faith that is deep in the soul of a true believer, “because it had been well built.”

“ไม่สามารถสั่นกระเทือน” ด้วยกันหมายถึง เมื่อคนนั้นกลับไปและฝึกตั้งมั่นในพระคำสอนของพระเจ้า

ความเชื่อจะแข็งแรงขึ้นและกระแสน้ำนั้นไม่สามารถสั่นกระเทือนความเชื่อที่นั้น

ความเชื่อที่นั้นได้มีรากลึกเข้าไปในจิตวิญญาณของผู้ที่มีความเชื่ออย่างแท้จริง “เพราะมันได้สร้างไว้เป็นอย่างดี”

⁴⁹ But the one that hears, and does not, is like a man that built a house upon the earth without a foundation; against which the stream burst, and immediately it fell; and the ruin of that house was great.

⁴⁹ และเขาที่ได้ฟัง และไม่ทำตาม ก็เป็นเหมือนคนที่สร้างบ้านบนโลกโดยไม่มีรากฐาน เมื่อต่อต้านคลื่น และในทันใดล้มลง และความเสียหายของบ้านนั้นก็มาก

Comments 6:49. “But the one that hears, and does not” means the one that hears the Word of God and does not follow.

ความเห็น 6:49 “แต่เขาที่ได้ฟัง และไม่ทำตาม” หมายถึงคนที่ได้ยินพระคำของพระเจ้าและไม่ติดตาม

“Is like a man that built a house upon the earth without a foundation.” The one who builds their own faith without truly and fully accepting the beloved Son of God according to what the Holy Word tells us is like they have faith but do not find the place to hold the faith in their soul. They believe in the Bible but do not believe in the Son of God, and that is like “without a foundation” because they choose to believe in the verses that they can benefit from, but by believing in the beloved Son of God, they cannot benefit the things of this earth.

“ก็เป็นเหมือนคนที่สร้างบ้านบนโลกโดยไม่มีรากฐาน”

คนที่ได้สร้างนั้นคือคนที่ได้สร้างความเชื่อของตนเองโดยไม่มีความจริงและไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอย่างเต็มที่

ตามที่พระคำอันบริสุทธิ์ได้บอกไว้แก่เรา ก็เหมือนกับพวกเขาที่มีความเชื่อแต่ไม่สามารถหาที่จะยึดถือความศรัทธาไว้ในจิตวิญญาณ

พวกเขาเชื่อในพระคำมิถิแต่ไม่เชื่อในพระบุตรของพระเจ้า “นั้นเหมือนกับไม่มีรากฐาน”

เพราะพวกเขาเลือกที่จะเชื่อในพระคำที่พวกเขาสามารถหาผลประโยชน์ได้ แต่ความเชื่อในพระบุตรของเจ้านั้น

พวกเขาไม่สามารถหาผลประโยชน์ของสิ่งของของโลกนี้ได้

“Against which the stream burst, and immediately it fell ...” This verse says that when the person tries to fight against the wrong information (enemy of the faith) that comes their way, but they have no right foundation, they will not succeed, and their faith will collapse.

“เมื่อไปต่อต้านคลื่น และในทันใดก็ล้มลง...” ตามที่ข้อนี้ได้บอก เมื่อคนใดที่ได้พยายามต่อต้านข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง (ศัตรูของความเชื่อ)

ที่มาในทางของพวกเขา แต่พวกเขาไม่มีรากฐานที่ถูกต้องพวกเขาจะไม่สำเร็จ และความเชื่อของพวกเขาจะล้มลง

Life and Faith Applications. 1) As a Christian, there is only one rule to follow: the teaching of the Lord, not the teaching of any person or ruler. 2) This chapter tells us that the Lord stood on a level place and taught the disciples and the multitudes. Read and meditate on the teachings the Lord delivered and apply all His guidelines to your Christian life.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เป็นคริสเตียน นั้นมีกฎเพียงกฎเดียวที่ต้องติดตาม พระคำสอนของพระเจ้า

ไม่ใช่คำสอนของใครหรือผู้ปกครองใดๆ 2) ในบทนี้มันได้บอกเมื่อพระเจ้าอยู่บนที่ราบและสอนเหล่าสาวกและฝูงชน

อ่านและตรึงใจฟังต่อพระคำสอนที่พระเจ้าได้ให้และใช้ข้อแนะนำทั้งหมดของพระองค์ต่อการใช้ชีวิตในการเป็นคริสเตียนของเรา